

Dragoljub M. V. P. – Definicije najvažnijih pojmova filozofije

Apsolutno je Bog. Bog je skup svih mogućnosti. Moguće je sve što nije nemoguće. Nemoguće su samo tri stvari.

***

Blaženstvo je mirovanje uma koji se shvatio kao instrument Apsolutnog bića.

Um kao instrument konkretnog bića, npr. čoveka, je um koji je aktivan na nivoima delatnika za biće kojem telesno pripada.

***

Gravitacija je magnetizam po sferama.

Gravitacija je najslabija sila u fizici. Imaju je sva tela, dok magnetizam po transferzalama imaju samo tzv. feromagnetna tela.

***

Kosmos je materijalni deo svemira.

Kosmos se "prostorno" proteže u zavisnosti od brzina kretanja njegovih rubnih galaksija. (Do brzine svetlosti)

To znači da specijalisti za gramatiku srpskog jezika moraju prihvatiti množinu za reč "kosmos"; jer ih postoji bezbroj.

***

Materija je agregatno stanje (forma ispoljenja) energije; Materija se organizuje kao Priroda i stvara Prostor.

***

Umetnost je stvaralaštvo čoveka u oblasti egzistencijalno nevažnih stvari.

***

Univerzum je kompleks od beskonačno mnogo Kosmosa, beskonačno mnogo Ideja i jednog Ništa (makar samo zamislivog). Nema početak i nema kraj svojih stanja stvari. Univerzum je polje činjenica, koje su to bez obzira na to da li po sebi ili za nekog i nešto, kao i polje uvida i fantazija bića koja se do sposobnosti razmišljanja i fantaziranja razvijaju. Sve ideje su uvek stvarnost (činjenice), bez obzira na to da li postoji um koji do njih može dopreti

Ništa je stvarnost koja je bitna makar kao preduslov za tvrđenje prve od tri nemogućnosti Univerzuma:

(a. Iz ničega ne može nastati nešto.)

2

***

Život je fizikalno aktivna hemija u jedinicama koje se same sobom razmnožavaju.

Ova definicija dovodi do razmatranja mogućnosti da ima života nakon smrti tela. Takva mogućnost se temelji na tome da je život na „onom svetu“ obrnuti red stvari:

- a) hemijski aktivna fizika, ili
- b) fizikalno aktivna fizika

a) Pretpostavlja sledeće: Nakon smrti ljudskog tela, koje je u zemaljskom bivanju prvenstveno hemijska laboratorija, opstaje dalje fizikalni energetski deo telesno mrtvog ljudskog bića, tako da je ono sada samo energetska jedinica dalje zadržava osjećaj ne više fiziološki postojećeg tela. Ali ne samo za kratko vreme kako da je to opisao gospodin S. D. Kirlian. Koji organi telesno mrtvog ljudskog bića ostaju dalje samo **fizikalno** fiziološki aktivni, koja doživljavanja se njemu

dešavaju i koje doživljaje stiče nije tako važno, kao to da mu, nakon smrti njegovog tela, ostaju aktivne kognitivne sposobnosti koje je imao kao jedinica fizikalno aktivne kemije; tj. kao živo telo.

b) Pretpostavlja sledeće: sve kao i pod „a)“, ali bez „sećanja“ na bilo kakvu fiziologiju; ovakvo biće je fizikalno aktivna fizika u tom smislu da su njegove aktivnosti samo umne vrste.

***

Ako doživljavanje definišemo kao reagovanje živog bića na uzroke uznemirenja njegovog telesno-mentalnog sklopa, onda je **doživljaj** ono što telesno-mentalnom sklopu bića ostane kao posledica uznemirenja; bez obzira da li prijatnog ili neprijatnog .

3

Doživljavanja se dele na:

01. doživljavanje egzistencijalno nevažnog i
02. doživljavanje egzistencijalno važnog.

***

Pojmovi **prostora** i **vremena**:

Prostor ne postoji kao nešto iskušljivo, ali da bismo sebi Univerzum kako tako objasnili mi zamišljamo postojanje prostora kao nečeg *a priori*.

Problem nastaje tad kad mi ovo „a priori“ shvatimo kao „pre iskustva“, a ustvari to znači “bez ikakvog izgleda da bude iskušeno.

Ista stvar je i sa „**vremenom**“: – Ne postoji!

Postoji samo večni niz Stanja stvari.

* * *

Um, razum, duh i duša

Kad je reč o mozgu – imamo:

- njegovu radno-proizvodnu sposobnost (ili nesposobnost),
- njegovu radnu snagu, (veliku, malu ili nikakvu),
- proizvodnu snagu njegovog rada (prostu ili uvećanu)
- njegov rad (primećivanje, razmišljanje i zaključivanje)
- proizvode njegovog rada (misao, zaključak, sećanje i znanje).

Sve ove kategorije u vezi s mozgom su iz «*Kapitala*» Karla Marxa. Jedino što je ovde važno napomenuti je to da materijalne robe ne utiču na proizvodnju novih, a u radu mozga nema stvaranja nove robe bez postojanja «stare»; koju ja nazivam sećanjem; pozitivno sećanje je znanje, a prosto sećanje je skup informacija bez opšteg značaja i značenja.

4

Radno-proizvodna sposobnost mozga jeste – um!

Kad je um zabavljen sobom samim jeste – um kao duh.

Kad je um zabavljen svetom neutralno ili u interesu zajednice jeste – um kao razum.

Kad je um zabavljen svetom u interesu Ega kojem pripada jeste – um kao duša.

Dakle, jedan je um i tri su polja njegovog delovanja. Pričajmo o duhu, razumu i duši, ali – ne zaboravimo da ustvari ne postoje, već postoje vrste aktivnosti uma.